

עיון מחדש בגילוי דעת 1/00 – שיתופי פעולה בין מתחרים בפעולה מול רשויות שלטון

א. פתח דבר

1. ביום 6 לפברואר 2000 פרסם הממונה על ההגבלים העסקיים גילוי דעת בדבר שיתופי פעולה בין מתחרים בפעולה מול רשויות שלטון (להלן: "גילוי הדעת").¹ בחמש עשרה השנים שחלפו מאז פרסום גילוי הדעת נצטבר ברשות ההגבלים העסקיים (להלן: "הרשות") מידע המעלה סימני שאלה בקשר עם המדיניות המפורטת בגילוי הדעת.²
2. בעקבות זאת שוקל הממונה על הגבלים עסקיים (להלן: "הממונה") לתקן את גילוי הדעת, כפי שיפורט להלן, ובטרם יעשה כן מבקש הממונה לקבל את התייחסות הציבור לצורך הקיים בתיקון גילוי הדעת בכלל, ולתיקון המסוים העומד על הפרק בפרט.
3. הגישה הרעיונית העומדת בבסיס גילוי הדעת היא, כי שיטת ממשל במדינה דמוקרטית מבוססת על דו-שיח חופשי של דעות ומידע בין הציבור ומוסדות השלטון. פניית אדם לרשויות השלטון היא מאבני היסוד של המשטר דמוקרטי, הן שעניינה מעשה שלטוני פלוני, והן שעניינה הגנה על אינטרס כלכלי מסוים.³
4. מנגד, חבירת מתחרים – בין היתר בפנייה משותפת לרשות שלטונית – עשויה להוות כר נוח לתיאום בין המתחרים באופן שיש בו כדי לפגוע בתחרות ביניהם או בין אחרים. החששות התחרותיים אינם מוגבלים לתיאום ישיר בין המתחרים; "צינון התחרות" בין הצדדים כתוצאה משיתוף הפעולה, זליגה של שיתוף הפעולה לתחומים אחרים ועוד, עשויים אף הם להוביל לפגיעה תחרותית משמעותית.
5. מעבר לכך, חבירה משותפת של מתחרים עשויה לאפשר בידיהם של החוברים כוח והשפעה, בין השאר, על הגורמים השלטוניים המפקחים על פעילותם,⁴ באופן שעלול לפגוע בתקינות ההליך הדמוקרטי, והפעילות השלטונית עליהם נועד גילוי הדעת להגן.
6. מימוש זכותו של אדם בפנייה לרשויות שלטון אינה נעשית בחלל משפטי ריק, וצריכה לעבור בחינה דרך המסננת הנורמטיבית של דיני ההגבלים העסקיים ככל שהיא עלולה להוות הפרה של איסור הקבוע בחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988 (להלן: "החוק"). כשם שאיסורים שונים עשויים להגביל את זכותו של אדם להביע עמדתו בפני רשות שלטונית,⁵ כך גם דיני ההגבלים העסקיים

¹ גילוי דעת 1/00 "שיתופי פעולה בין מתחרים בפעולה מול רשויות שלטון", 3007119 הגבלים עסקיים 2000.

² ר', למשל, "קביעה לפי סעיף 43(א)(2) לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988, קו פעולה של ארגון בתי חולים פרטיים לחולים כרוניים בישראל הוא הסדר כובל", 5001153 הגבלים עסקיים 2007 (להלן: "עניין בתי החולים הגריאטריים").

³ שם, בעמ' 18.

⁴ ר' הצעת חוק הממשלה מס' 706, י"ז בתמוז תשע"ב, 9.7.2012, בעמ' 1089. ר' יואב המר ומשה כהן-אליה "שתדלנות וההליך הדמוקרטי", עיוני משפט לג', 593 (2011).

⁵ כך, למשל, ברור שפנייה פומבית לנקיטת פעולה על ידי רשויות השלטון אינה יכולה לעבור על האיסור הקבוע בדין הפלילי על הסתה לאלמות או גזענות.

אוסרים, בין היתר, על חברת מתחרים בהסדר, לפיו אחד הצדדים לפחות מגביל עצמו באופן העלול למנוע או להפחית את התחרות בעסקים ביניהם.

7. בהתאם לכך, כאמור, הרשות שוקלת לתקן את גילוי הדעת ולהבהיר באילו נסיבות יחול בעתיד. סדר הדברים יהיה כדלקמן:

8. **ראשית**, נסקור בקצרה את הדין המשווה בסוגיה ונראה כי, הלכה למעשה, דיני ההגבלים העסקיים במדינות הנסקרות אינם מכירים בהחרגה קטגוראלית של פעילות מתחרים בחברה מול רשויות שלטון. כפי שנראה, גילוי הדעת מבטא מדיניות סובלנית באופן חריג כלפי חברה מול רשויות שלטון. **שנית**, נציג בקצרה את עיקרי התיקון הנשקל כעת ברשות ההגבלים העסקיים. בתמצית, נציג את העמדה כי אין הצדקה להחרגה של פעילות החברה כשלעצמה מדיני ההגבלים העסקיים מראש וללא בחינה פרטנית, אלא בדומה לדין המשווה הנוהג במרבית המדינות הזרות – ההגנה צריכה להינתן לתוצאות החברה, קרי למעשה השלטוני עצמו. **שלישית**, נסכם את העמדה הנשקלת כעת ברשות.

ב. דין משווה

9. במסגרת הבדיקה המשווה נבדק הדין הקיים בנושא במדינות הבאות: ארה"ב, האיחוד האירופי, קנדה, בריטניה, אירלנד וניו-זילנד.

10. מבדיקת הרשות עולה כי אין מביניהן מדינה זרה שקלטה לתוך דיני ההגבלים העסקיים החרגה סטטוטורית או החרגה מנהלית (כקטגוריה בפני עצמה) של חברת מתחרים בפנייה לרשות שלטונית. ארה"ב היא המדינה היחידה אשר כחלק מתפיסתה החוקתית, אימצה דוקטרינה פסיקתית המספקת הגנה בדיעבד במקרים מסוימים של חברת מתחרים בפנייה לרשויות שלטון.

11. גילוי הדעת נשען בחלקו הארי על הדוקטרינה המוכרת בארה"ב בשם Noerr-Pennington הקרויה על שם שני פסקי הדין המרכזיים של בית המשפט העליון בארה"ב, בהם הוכרה זכותו החוקתית של אדם בקבוצת מתחרים להביא את דברו במשותף בפני המחוקק⁶ ובפני רשויות השלטון ככלל.⁷

12. מאז קליטתה בארה"ב מהווה דוקטרינה Noerr-Pennington כר פורה לכתיבה אקדמאית וביקורת ציבורית; גבולותיה המעשיים של הדוקטרינה שורטו ברבות השנים בפסיקת בית המשפט העליון בארה"ב ובדברי הסבר שפורסמו מטעם רשויות האכיפה במדינה.⁸ תכליתה העיקרית של הדוקטרינה היא הגנה על תקינות ההליך הדמוקרטי, כחלק מאגד הזכויות האזרחיות המעוגנות בחוקה האמריקאית, וריבונות רשויות השלטון.

13. פרשת Noerr, הראשונה שבין הפרשות, עסקה בתביעה של חברות מתחום ההובלה כנגד חברות רכבות (וחברת יחסי הציבור שלהן) בטענה לקונספירציה ליצירת מונופול ופגיעה בצרכנים, בשוק ההובלה

⁶ Eastern Railroad President's Conference V. Noerr Motor Freight Inc., 365 US 127 (1961).

⁷ United Mineworkers of America V. Pennington, 381 US 657 (1965).

⁸ ר' חוות דעת מקיפה שפרסם ה-FTC בשנת 2006:

; FEDERAL TRADE COMMISSION, ENFORCEMENT PERSPECTIVES ON THE NOERR-PENNINGTON DOCTRINE (2.11.2006)

זמין בכתובת: http://www.ftc.gov/sites/default/files/documents/advocacy_documents/ftc-staff-report-concerning-enforcement-perspectives-noerr-pennington-doctrine/p013518enfperspectnoerr-penningtondoctrine.pdf (להלן: "מסמך ה-FTC").

ארוכת הטווח. בבסיס התביעה הטענה, כי הנתבעים פעלו במסגרת קמפיין ציבורי לשכנוע המחוקק לאמץ רפורמה אנטי-תחרותית. בית המשפט העליון קבע, כי דיני ההגבלים העסקיים לא אוסרים על מאמצים להשפיע על הליכי חקיקה ואכיפה;⁹ זאת גם אם תוצאה אפשרית של המהלך היא פגיעה בתחרות ובצרכנים, או אף מטרתו מלכתחילה. נדגיש כבר כאן, החשש מפני פגיעה בתחרות נבע בעיקרו מפני האפשרות שהפעילות המשותפת תצלח והמחוקק יאמץ את הרפורמה האנטי-תחרותית, ולא מפני עצם יצירת "השולחן המשותף" וחששות תחרותיים דומים הנוגעים לחבירת המתחרים בפעולות השתדלנות.

14. בנוסף, כבר בפקד דין זה, הבהיר בית המשפט העליון כי הגנה לא תחול בנסיבות מסוימות בהם הפעולה מכוונת לכאורה כלפי השפעה על פעולה שלטונית, אך למעשה היא כסות להתערבות בפעילות העסקית של מתחרה.¹⁰ סייג זה, הוגדר מאוחר יותר כסייג הכסות (Sham) ומרבית פיתוחה של הדוקטרינה נעשה דרכו.¹¹

15. קו הגבול המשיך והתברר במסגרת פסק הדין בעניין Superior Court Trial Lawyers Association,¹² שם נדונה הימנעות קולקטיבית של סגורים ציבוריים במחוז קולומביה מהתקשרות עם רשויות המדינה למתן שירותים לנאשמים בלתי מיוצגים.

16. מטרת ההימנעות המאורגנת היתה להביא להעלאת שכר הטרחה שמשולם על ידי המדינה. בפרשה זו נקבע, כי ההימנעות הקולקטיבית היא, הלכה למעשה, הגבלת התחרות על ידי חרם אסור לפי הדין האמריקאי. בית המשפט העליון קבע, כי יש להבחין בין מעשה שכנוע שנועד להשפיע על הרשות השלטונית לנקוט או לא לנקוט בפעולה שלטונית שעלולה להביא להגבלת התחרות (למשל, יצירת מונופול על פי דין, באמצעות רישוי או תקינה) לבין הגבלת התחרות על מנת לשכנע את הרשות לנקוט בפעולה או להימנע מלנקוט פעולה שלטונית מסוימת. הראשון מותר, ואילו השניה אסורה.

17. בית המשפט העליון חזר והבהיר גם בהמשך, כי כוונה אנטי תחרותית כשלעצמה אינה חורגת מגדר דוקטרינת Noerr-Pennington, עם זאת ההיפך הוא נכון גם כן: "An intent to influence government action cannot shield otherwise anticompetitive restraints of trade".¹³

18. בחינת דיני האיחוד האירופאי משרטטים תמונה מובהקת עוד יותר לקו הגבול בין שני המקרים. בדיקת הרשות העלתה, כי אין בדין האירופי החרגה קטגוריאלית דומה, בחוק או בהנחיות המנהליות, המבוססת על זכותו של אזרח לפנות לרשויות השלטון.¹⁴

⁹ כאמור, בפרשת Pennington, לעיל ה"ש 7, הורחבה תחולת הדוקטרינה על פעולה מול רשויות שלטון ככלל.

¹⁰ מסמך ה-FTC, לעיל ה"ש 8, בעמ' 7.

¹¹ בפרשת California Motor Transport Co. v. Trucking Unlimited, 404 US 508 (1972).

¹² Federal Trade Commission V. Superior Court Trial Lawyers Association, 493 US 411 (1990).

¹³ ר' מסמך ה-FTC, לעיל ה"ש 8, המפנה לפסק הדין בעניין Professional Real Estate Investors, Inc. v. Columbia Pictures Industries, Inc., 508 US 49 (1993).

¹⁴ בפרשת Compagnie Maritime Belge Transp. V. Commission, 1996 E.C.R. II-1201, 1237. עשויה לפגוע בתחרות לבין מעשה אנטי תחרותי, שעשוי להשפיע או מכוון להשפיע על פעילות רשויות השלטון. ר' Joined cases T-24, T-25, T-26 and T-28/93, Compagnie Maritime Belge Transp. V. Commission, 1996 E.C.R. II-1201, 1237. CEC (CCH) 74, 91.

19. הדין האירופי מכיר בחריג מצומצם לאי-תחולת דיני ההגבלים העסקיים במקרה של "מעשה מדינה".¹⁵ הדוקטרינה נועדה להגן על ריבונות רשויות השלטון, ובמקרה זה המדינות החברות באיחוד עצמן, שמבצעות לכאורה הגבל עסקי.¹⁶
20. אם כך, הדין האירופי מכיר במתכונת מצומצמת מאוד של הגנה על פעולה ריבונית של המדינה, אך בכל מקרה אינו יוצר הגנה מראש על חברת מתחרים בפעילות מול רשויות שלטון; ההגנה המצומצמת ניתנת למעשה השלטוני עצמו.¹⁷ תמונה דומה נמצאה גם במדינות נוספות, כגון בריטניה, אירלנד, ניו-זילנד ואחרות.¹⁸

ג. חברת מתחרים בפעולה מול רשויות שלטון – ההבחנה בין אמצעי למטרה

21. הממונה שוקל לתקן את גילוי הדעת כך שיצומצם רק לפגיעה בתחרות שאפשר ותיגרם בעקבות הפעלת סמכות שלטונית, ולא כאשר מדובר בהשלכותיה התחרותיות של חברה משותפת של מתחרים בפני עצמה.
22. בבסיס תיקון זה עומדת ההבחנה העקרונית בין המטרה של חברת המתחרים, קרי הפעולה השלטונית, לבין האמצעים שדרכם ממומשת המטרה. בעוד שהראשון ימשיך לחסות תחת גילוי הדעת, השני לא.
23. במילים אחרות, הרכיב שימשיך לזכות בהגנה תחת המדיניות החדשה הוא הפעולה השלטונית שאליה מכוון שיתוף הפעולה. כלומר הממונה לא יראה במתחרים צדדים להסדר כובל אך בשל העובדה שהפעילות השלטונית שהם רוצים לקדם היא אנטי-תחרותית. מנגד, כל הפעולות שמבצעים המתחרים לשם קידום העניין ייבחנו על פי המבחנים המקובלים בדיני ההגבלים העסקיים, ולעצם העובדה שתכליתם קידום פעילות שלטונית מסוימת לא תהיה השפעה בהקשר זה.
24. לשם הפשטות, ניקח, לדוגמה, פגישת מתחרים במסגרת איגוד עסקי שנועדה להניע מהלך שלטוני מסוים העלול לגרום לפגיעה של ממש בתחרות.
25. הממונה לא יראה בחברה שכזו כהפרה של החוק אך בשל העובדה שאם תמומש תכליתה עלולה להיגרם פגיעה בתחרות. מנגד, כל פעולה שינקטו המתחרים אגב מימוש המטרה לא תהיה עוד מענייני של גילוי הדעת ותיבחן כפי שהיתה נבחנת בכל הקשר אחר.

¹⁵ דוקטרינה מקבילה קיימת גם בארה"ב ומדינות נוספות. ר' OECD policy roundtables trade associations: potential pro-competitive and anti-competitive aspects of trade, business associations, p. 26 (2007). זמין בכתובת: <http://www.oecd.org/regreform/sectors/41646059.pdf> (להלן: "מסמך ה-OECD").

¹⁶ ר' מסמך ה-OECD, לעיל, ה"ש 15, בעמ' 27.

¹⁷ גם בדיני ההגבלים העסקיים הפנימיים במדינות האיחוד התייחסות מועטה לנושא זה. ר', למשל, Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italy) of 25 September 2002 nr. 8235. בהחלטה זו נקבע, כי יש להוציא מגדר ההגנה החוקתית על חופש ביטוי פעילות במישור הפרטי שמטרתה העיקרית היא להגביל את התחרות. החרגות נוספות העשויות להיות רלוונטיות הן הגנת "שוק מפותח" או "פעולה על פי דין" (ר' RICHARD WHISH & DAVID BAILEY, COMPETITION LAW, p.137), אולם בהקשרים אלה ההגנה היא כתוצאה מהיות ההגבל העסקי הנטען נקבע על ידי הדין, ואין מדובר בהחרגה סטטוטורית או מנהלית הדומה במהותה לגילוי הדעת.

¹⁸ החקיקה בנוי זילנד (commerce act 1986) למשל, מחמירה באופן יחסי בכל הנוגע לשיתופי פעולה בין מתחרים גם בהקשר הייחודי של איגודים עסקיים; ר' הנחיות מיוחדות שהוציאה רשות האכיפה הניוזילנדית - <http://www.comcom.govt.nz/business-competition/guidelines-2/trade-associations>. מסמך דומה פורסם גם באירלנד, The competition Authority, Notice on activities of trade associations and compliance with competition law (2009), זמין בכתובת: <http://www.tca.ie/images/uploaded/documents/PDF>.

26. כפי שעולה מעניין Superior Court Trial Lawyers Association, גם דוקטרינת Noerr-Pennington בארה"ב לא נועדה להגן על חברת מתחרים הנוגדת את דיני התחרות, אך ורק מכיוון שהיא מכוונת להשפיע על החלטה שלטונית, גם אם מדובר בפנייה כנה.¹⁹ כפי שהטיב לנסח זאת בית המשפט העליון בארה"ב:

"It of course remains true that 'no violation of the act can be predicated upon mere attempts to influence the passage or enforcements of laws' even if the defendants' sole purpose is to impose a restraint upon the trade of their competitors. But in the *Noerr* case the alleged restraint of trade was the intended consequence of public action; in this case the boycott was the means by which respondents sought to obtain favorable legislation. The restraint of trade that was implemented while the boycott lasted would have had precisely the same anticompetitive consequences during that period even if no legislation would have been enacted".²⁰

27. מזווית הראייה התחרותית, חברת המתחרים בפעולה מול רשויות שלטון, בין במסגרת איגוד עסקי ובין אד הוק, מעוררת חששות תחרותיים.²¹ חששות אלה נובעים מעצם טבעה של חברה משותפת בין מתחרים, ומרביתם אינם ייחודים לחברה המשותפת בפעולה מול רשויות שלטון. בין היתר, החברה המשותפת עלולה להוות מדרון חלקלק, הגולש לעבר משא ומתן מסחרי משותף לכל דבר ועניין²² או לתיאום מלא או חלקי של צעדיהם ומדיניותם העסקית של החברים לשם קביעת עובדות בשטח, הפעלת לחץ על הרשות השלטונית או היערכות מתואמת למצב שישרור לאחר המעשה השלטוני.

28. דיני ההגבלים העסקיים כוללים כלים מספקים על מנת להתמודד עם חששות תחרותיים אלה, וכדי להבחין בין חברת מתחרים לגיטימית, שאינה מעוררת חשש לפגיעה בתחרות, ובין חברת מתחרים שעשויה לפגוע פגיעה שכזו בתחרות. על כן, אין הצדקה, אפריורית להחרגה קטגוריאלי של חברת מתחרים בפעולה מול רשויות שלטון.²³

¹⁹ עוד יש לציין, כי מעבר לשאלת היקף ההגנה הניתן במסגרת הדוקטרינה האמריקאית, אופן עיגונה בדין יוצר הבדלים נוספים הראויים לבחינה; כך, בין היתר, מדובר בדוקטרינה פסיקתית, המעניקה הגנה בדיעבד להבדיל ממתכונת של הנחיות מנהליות בדבר אי-אכיפה.

²⁰ ר' פרשת *Superior Court Trial Lawyers Association*, לעיל ה"ש 12, בעמ' 424.

²¹ כמובן, לצד החששות התחרותיים ייצוג משותף של הפועלים בענף עשוי להביא בפני הרשות השלטונית תמונה רחבה יותר, לייצל הליכים לעוסקים ולרשות השלטונית ובעיקר להעניק משנה תוקף לעמדת העוסקים בענף בבחינת קול אחד המייצג את הרבים; ר' עניין בתי החולים הגריאטריים, לעיל ה"ש 2, בפס' 61. מסמך-OECD, לעיל ה"ש 15, עמ' 250-251.

²² החלטה של הממונה על הגבלים עסקיים "החלטה לפי סעיף 14 לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988 בדבר מתן פטור חלקי בתנאים מאישור הסדר כובל להסדר שבין איגוד בתי אבות ומעונות החברים בו"; 5000143 הגבלים עסקיים 2005.

²³ דוגמה דומה לכך, היא התייחסות דיני ההגבלים העסקיים לחברת מתחרים תחת איגוד עסקי. עקרונות דמוקרטיים של חופש ההתאגדות וחופש העיסוק מקנים למתחרים זכות להתאגד במסגרת איגוד עסקי; על כן חברת המתחרים בשולחן משותף, על אף שמעצם טבעה מעלה חששות תחרותיים דומים, אינה אסורה לפי דיני ההגבלים העסקיים כשלעצמה. עם זאת, באופן דומה לעמדה המוצגת כאן, חברת המתחרים בשולחן המשותף במסגרת האיגוד העסקי אינה מעניקה פטור או החרגה מראש מתחולת האיסורים הקבועים בחוק לפעילות הנערכת במסגרתו.

29. פגיעה בתחרות הנגרמת אגב פעולה מול רשות שלטונית, וללא תלות בה, נוגדת את תכליות החוק.²⁴ לשון אחרת, כאשר הפגיעה התחרותית מנותקת מן המעשה השלטוני, נשמטת הקרקע תחת ההצדקה לבחון את שיתוף הפעולה בראי הערכים עליהם נועד גילוי הדעת להגן. הלכה למעשה, במקרים רבים במתן אפשרות למתחרים החוברים יחד בפנייה לרשויות שלטון לפגוע בתחרות כאמצעי להפעלת לחץ עליהן, מתייתר גם עצם הצורך בפנייה מלכתחילה.

ד. סיכום

30. דיני ההגבלים אינם עוסקים בהסדרה של פעולות פוליטיות. משכך, גילוי הדעת המתוקן יבהיר, כי כאשר מתחרים חוברים על מנת להניע רשויות שלטון לפעולה באופן מסוים – אפילו מדובר באופן פעולה של רשות השלטון העלול לפגוע בתחרות – לא יהווה הדבר הפרה של דיני ההגבלים העסקיים מעצם כוונתה להביא לפעולה שלטונית אשר עלולה לפגוע בתחרות. לעומת זאת, אין הצדקה להחרגה מראש של האיסור בדבר הסדר כובל כהגדרתו בסעיפים 2 ו-5 לחוק, ושל אכיפתו על ידי הרשות ביחס לפעולות שנעשות אגב כך. חבירת המתחרים בפנייה לרשות שלטונית צריכה להיבחן לפי אמות המידה הקבועות בחוק ואשר פותחו לאורך השנים באמצעות פסיקת בתי המשפט והחלטות הממונה.²⁵ זוהי המסגרת הנורמטיבית הרלוונטית להגנה על התחרות והצרכן.

31. כאמור, לקראת תיקון גילוי הדעת, פותחת רשות ההגבלים העסקיים בהליך של שימוע ציבורי במסגרתו פונה הרשות בבקשה לקבל הערות והצעות נוספות לשיפור גילוי הדעת בכלל, ובפרט ביחס לעמדה המוצגת כעת, לאור הניסיון שצבר הסקטור הפרטי ביישומו של גילוי הדעת. במסגרת הליך זה הרשות אף מבקשת להתרשם ממידת השימוש שעושה הסקטור הפרטי בגילוי הדעת, שימוש שמטיבו נעשה בדרך כלל ללא ידיעתה ומעורבותה של רשות ההגבלים העסקיים.

²⁴ בהקשר זה נכון להזכיר, כי המחוקק הישראלי הכיר מראש בהצדקה העקרונית להוציא מגדר תחולת סעיף 2 לחוק, מקרים בהם הביע המחוקק מפורשות את רצונו לבכר ערכים אחרים על פני ערכי התחרות ולא ניתן ליישב זאת עם דיני ההגבלים העסקיים; ר' סעיף 3(1) לחוק, ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ, פ"ד נט(6) 776, 863-864 (2005).

²⁵ כך, למשל, השאלה איזה מידע עשוי לעבור במסגרת שיח בין מתחרים שנועד להביא להנעת פעולה שלטונית תעשה, בין היתר, בהתאם לעקרונות שהובאו בגילוי הדעת 2/14 "בעניין חשיפת מידע טרם עסקה בין מתחרים", 500618 הגבלים עסקיים 2014 וגילוי דעת 3/14 בעניין "איגודים עסקיים ופעילותם" 500682 הגבלים עסקיים 2014.